

ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

6 / 2022

Drazí farníci,

chci se s Vámi nejprve podělit o jednu vzpomínku. Bylo to o Vánocích roku 2020. Druhá covidová vlna nabývala na síle a různá omezení opět zasahovala do životů všech lidí. Přesto jsem během těchto Vánoc zažil výjimečný okamžik. Ne přímo duchovní, ale obyčejný, lidský. V jedné z mých farností, v Dalešicích, totiž během prosince začalo vznikat velkolepé dílo - venkovní keramický betlém. On vlastně rostl po celý kalendářní rok, ale venku se ukázal až právě v prosinci. Autorkou byla jedna místní paní, kterou bavila práce s keramikou a betlémem si splnila svůj sen. Když ostatní sousedé viděli, jaká úžasná věc roste v jejich blízkosti, neváhali a i oni přidali ruku k dílu. A nakonec jsem byl požádán já, abych celý betlém požehnal.

Domluvil se datum 24. prosince v 15 hodin, krátce před tzv. dětskou půlnoční v 16 hodin. Počasí bylo takové nezimní. Pod mrakem, všude bláto, zkrátka spíš dušičkové než vánoční. Nejprve pár slov pronesl starosta, pak autorka a žehnání vše zakončilo. Vrchol ovšem byl, když jsem jako poslední figurku umísťoval do betléma malého Ježíška. Právě v ten okamžik se totiž mraky roztrhly, jasně zazářilo slunce a jeho paprsky dopadly přímo na jesle s Jezulátkem. Tenhle moment nenechal nikoho chladným. Ani věřící ani ateisty.

Tyto události mě vedly k pozdější úvaze. Ten keramický betlém nevznikl z touhy po zviditelnění, ale protože si pár lidí chtělo udělat radost a následně dopřát radost i druhým. Jen tak bez vypočítavosti nebo touhy po zisku či slávě. To je dnes poměrně zvláštní úkaz a možná i proto ta odměna v podobě slunečních paprsků v jinak pošmourném dni. V tom je smysl i celého Betléma s velkým B. Bůh jako Otec dává svým dětem dobré dary. Tím největším je On sám v podobě malého dítěte. Zasloužíme si takový dar? Máme na něj nárok nebo právo? Absolutně ne! Bůh se stává jedním z nás z čisté lásky, když celé věky čekaly na tento okamžik. Bez našich zásluh, bez jakéhokoli lidského přičinění. Jen tak pro radost sobě i celému lidstvu. Ne náhodou anděl při Ježíšově narození mluví právě o radosti: *Anděl jim řekl: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán.“ (Lk 2,10)*

Bůh nepřichází jako svrchovaný panovník, ale jako malé, chudé dítě. Pro radost celému stvoření. Ta radost je podstata Vánoc. Všechno kolem nich nás k ní má buď vést anebo nás naopak odvrací pryč. Zapomeňte na všechny nezdary, nedokončené práce, neuklizené domy, nenapečené či spálené cukroví, na horečnaté nákupy za poslední peníze, na nejistý výhled do budoucnosti. Bůh přichází. Tady a teď. Do každé rodiny, do srdce každého z nás. Pusťme jej dovnitř, ať nemusí čekat jako tehdy v Betlémě, kdy pro něj nebylo nikde jinde místo než ve stáji.

*Požehnané a radostné Vánoce a všechno dobré v roce 2023 vám přeje
a k tomu žehná otec Michal +*

Život ve farnosti

26.12. Svátek sv. Štěpána

mše sv. v 7:15, 8:30 a v 10:00

30.12. Svátek Svaté rodiny

mše sv. v 18 hodin, obnova manželských slibů

Adorace 24 hodin s Pánem

od 22:00, ukončení 31. 12. ve 23:00

31.12. Sv. Silvestra I.

děkovná mše sv. v 17 hodin
od 23:00 společná adorace, požehnání
a vstup do nového roku

1. 1. Slavnost Matky Boží Panny Marie

mše sv. v 8:00 a v 10:00

6. 1. Slavnost Zjevení Páně

mše sv. v 18:00, žehnání vody, kadidla,
křídy a zlata

18. 1. Panny Marie, Matky jednoty křesťanů

mše sv. v 18:00

Týden modliteb za jednotu křesťanů

19. 1. Ekumenická bohoslužba

v 18.00 v modlitebně církve husitské

2. 2. Uvedení Páně do chrámu

mše sv. v 7:00 a v 18:00

12. 2. Svátost pomazání nemocných

při mších v 7:15 a v 8:30

22. 2. Popeleční středa

mše sv. v 7:00 a v 18:00
udílení popelce

* * *

Mše svatě za nemocné

- 6. ledna, 12. února (8:30)

Mše svatá za zemřelé

- 28. ledna, 25. února

Mše svatě na úmysly dárců

- 9. ledna, 13. února

Večery chval

- v sobotu 7. 1. a 4. 2. ve 20:00.

Adorace se zpěvy z Taizé

- v sobotu 14. 1. a 18. 2. ve 20:00.

Adorace za obnovu víry ve farnosti a povolání ke kněžské a jáhenské službě

- každou neděli v 18:30 – 19:30.

Páteční adorace

- půl hodiny přede mší svatou, na 1. pátek od 17:00.

Adorace za kněze a povolání

- hodinová moderovaná adorace za kněze a nová kněžská povolání každý první čtvrtek v měsíci po ranní mši svatě, 5.1. a 2.2.

Modlitba růžence za mír ve světě

- 13.1. a 13.2. v 17:30.

Snídaně na faře

- 1x za měsíc vždy ve čtvrtek, po mši svatě, 12.1. a 9.2.

Setkání seniorů

- 1x za měsíc ve čtvrtek, po mši svatě, 19.1. a 16.2.

Růžencová pouť okolo Ořešina

- každé 1. pondělí v měsíci se ve 20:05 vychází od konečné autobusu 70 na Ořešíně. Návrat tamtéž cca ve 21 hodin.

* * *

Prohlídka betlémů

V našem kostele bude možnost prohlídky 25., 26. prosince a 1. ledna, vždy od 14 do 17 hodin, v další dny půl hodiny přede mší svatou.

Akce pro školky a školy

Prohlídka betlémů s Vánočním příběhem 2. - 6. ledna

Tříkrálová sbírka a živý betlém

Živý betlém bude ke zhlédnutí 1. ledna od 17 hodin před kostelem.

Požehnáním koledníkům bude zahájena Tříkrálová sbírka v naší farnosti.

Přednáška „Zázrak v Guadalupe“

Na povídání o největším poutním místě na světě se 15. 1. od 17:00 hodin ve farní herně těší Michal Seknička.

Farní ples

Tradiční farní ples se po covidové odmlce bude konat 21. 1. 2023 od 19:30 v řečkovické sokolovně na ulici Vážného.

Manželské večery

Od ledna bude naše farnost opět pořádat kurz "Manželské večery".

Informace jsou k dispozici na letáčcích v kostele a na webových stránkách farnosti.

Přihlásit se můžete na e-mailové adrese: manzelske.vecery.reckovice@email.cz.

Srdečně zvou manželé Dlabáčkovi, Kolářovi a Kasanovi.

Přednáška

Pokračování cyklu přednášek z cyklu o tom, co staletí formuje naši civilizaci, tentokrát s názvem „Bible – víc než kniha“ bude 5. 2. v 17:00 ve farní herně.

Farní karneval 2023

Farní karneval pro děti, rodiče i prarodiče se bude konat v neděli 19. února v orelském areálu v Řečkovicích.

Sbírka na Bakhitu

Na 3. neděli adventní se v naší farnosti konala (finanční) sbírka pro dobročinnou organizaci Bakhita, o.p.s. Vybralo se neuvěřitelných 50.112,- Kč. Chtěli bychom vám moc poděkovat za vaši štědrost a velkorysost.

Většina z vás činnost dobročinné společnosti Bakhita, o.p.s. znáte. Bakhita je zaměřená na pomoc vícečetným rodinám a rodinám či lidem, kteří se dostali do kritických životních situací, nebo zůstaly maminky s dětmi samy.

Počet osob, kterým jsme letos poskytli pomoc, je více než 1500, z nichž většinu podporujeme pravidelně. Potřebných rodin však stále přibývá, mnoho z nich se dostává do existenčního strachu. Jen objem distribuovaných potravin přesáhl letos 20 tun. Mikulášských balíčků jsme letos rozdali více než 600 ks.

Potravinu přebíráme od potravinové banky, jednotlivých dárců, nicméně velkou část především prostřednictvím denního svozu přebytků pečiva z OD Tesco Dornych, OC Tesco Campus a Albert (Letovice).

Díky Vám – dárcům, bylo nejednou vidět dojetí maminek, radostné děti, velká vděčnost. A také díky vám může být Bakhita nablízku s pomocí těm, kteří to opravdu potřebují a přinášet radost ostatním i v této nelehké době.

J.H.

Farní Charita informuje

Od adventního vydání Rožně se v charitní pokladniče pod kůrem nashromáždilo 1856,- Kč. Všem dárcům srdečně děkujeme.

Ve vánoční době bude charitní pokladnička již tradičně sloužit na vaše příspěvky pro organizaci Likvidace lepry, která již 30 let pomáhá v rozvojových zemích s léčbou nejen této nemoci. Náklady na léčbu malomocenství v raném stádiu představují přibližně 200,- Kč a základní léčba pacienta s tuberkulózou stojí asi 1400,- Kč.

Mockrát děkujeme také těm z vás, kteří jste si našli čas a upekli vánoční cukroví pro seniory v domovech Vividus, Podpěrova v Medláncích a ve stacionáři Naděje. Zpočátku jsem já osobně byla velmi skeptická, protože mě oslovily pouze dvě ženy s nabídkou, ale nakonec asi týden před posledním termínem na odevzdání cukroví otec Michal hlásil, že množství sladkostí už převyšuje naše potřeby a můžeme se tedy v balíčcích „rozšoupnout“ a naplnit je štedřeji, než jsme původně zamýšleli. Překvapilo nás, že kromě času jste byli ochotni investovat i finance, protože nikdo po nás nechtěl proplacení surovin, což při dnešních cenách jen másla, cukru a mouky (nemluvě o ostatních ingrediencích) nepovažujeme vůbec za samozřejmost a jsme za vaši štedrost nesmírně vděční. V době, kdy čtete tento článek, již budou balíčky cukroví s přáníčky (balíčkovaly děti v náboženství) otcem Michalem, katechetkami, dětmi z náboženství a dalšími dobrovolníky rozneseny a seniory možná i snědeny (kromě přáníček). 😊

Ještě jednou moc děkujeme a přejeme vám všem radostné a požehnané prožití Vánoc. Vášše radost může být větší o pocit, že jste udělali radost někomu jinému. Do nového roku vám pak přejeme Boží požehnání, ochranu Panny Marie a všechny dary Ducha Svatého, které budete potřebovat.

Za FCH Jana Prchalová

Vánoční příměří

V seznamu doporučených skladeb na Spotify se mi objevila písnička Christmas Truce od švédské kapely Sabaton. Pokud nejste fandové tvrdší muziky, tak vás zřejmě neosloví, ale zpívá se v ní o jedné krásné události, která se přihodila o Vánocích roku 1914 v zákopech západní fronty a do dějin se zapsala jako Vánoční příměří.

Za úsvitu 25. prosince 1914 britské jednotky u belgického města Ypres uslyšely z německých zákopů zpěv vánočních koled. Němečtí vojáci se také odvážili vyjít beze zbraní do země nikoho, válečné zóny mezi zákopovými liniemi, a vyzývali Brity, aby se k nim přidali. A to se také stalo – nepřátelé uzavřeli spontánní příměří. Zpívali koledy, vyměňovali si drobné dárky, hostili se navzájem ze svých skromných zásob, hráli dokonce i fotbal. Odesli své raněné ze země nikoho, pohřbili své padlé kamarády a společně se modlili za jejich duše.

Na některých úsecích fronty toto příměří trvalo jen pár hodin, na jiných se protáhlo až do Nového roku. Smutnou tečkou za ním bylo, že se muži chtěli nechtěli dříve nebo později museli vrátit do zákopů a pokračovat ve válce, která měla trvat ještě nekonečně čtyři roky a zmařit miliony lidských životů.

Hodně se dnes mluví o rozdělené společnosti. Už po sobě sice nepálíme ostrými a neumírají při tom lidé, ale zákopy zůstaly. Jsme více či méně zakopaní ve svých neochvějných pravdách, jediných možných pohledech a jediných správných názorech na všechno možné. Na jinak smýšlející hledíme v lepším případě pobaveně, v tom horším s despektem. Ani nám, křesťanům, se to nevyhýbá. Nebo si dokážete poctivě prolustrovat svědomí a říct, že se vás

žádný takový „zákop“ netýká? Pokud ano, máte můj nehynoucí obdiv. Já bych to sám o sobě říct nemohl.

Tak co kdybychom z těch zákopů zkusili vylézt a pomyslně podat „nepříteli“ ruku? Když už jsou ty Vánoce... Každého určitě napadne jeho vlastní způsob, jak to provést. Každá maličkost se počítá. A třeba vás překvapí, co dobrého to přinese.

A víte, co je na tom úplně nejlepší? Až Vánoce skončí, my už do těch zákopů na rozdíl od těch chlapů na západní frontě zpátky nemusíme.

Pavel Rejman

* * *

Farní společenství seniorů

Program na rok 2023

TÉMA: Kniha, která mě zaujala

19. 1. 2023

Jeden život nestačí – P. Franciszek Mickiewicz

Román o době a osobě sv. Vincence Pallottiho.

16. 2. 2023

Sedmistupňová hora – Thomas Merton

I. část - Cesta k víře.

16. 3. 2023

Sedmistupňová hora – Thomas Merton

II. část – Cesta ke kněžství.

20. 4. 2023

Příběh královny Ester – J. Francis Hudson

Dívka Hadas pro záchranu svou i druhých přijímá jinou identitu.

18. 5. 2023

Dvanáct příběhů – Petr Karas

Série příběhů ze života, svého mládí, i z nedávné doby.

15. 6. 2023

Upřímná vyprávění poutníka svému duchovnímu otci – autor neznámý, překlad Petr Vítámvás

„...V knize „ruského Poutníka“ se setkávají metody modlitby Východu i Západu, umění modlit se srdcem..., (Tomáš Špidlík)

21. 9. 2023

Píseň o Bernadetě – Franz Werfel

Příběh a zjevení Panny Marie chudé dívky v Lurdech.

19. 10. 2023

Než se setkáme v nebi

Blízký i vzdálený – obě knihy od Anselma Grüna

16. 11. 2023

Víra skrytá v poezii – různí autoři

Motto: **Domov, příroda, společenství.**

14. 12. 2023

Prameny světla – Tomáš Špidlík

Příručka základů duchovního života.

MOTTO: „Duše se živí tím, z čeho se raduje.“

(Sv. Augustin)

Jana Suchánková

Salesiáni pod pokličkou a jejich týden v Bulharsku

Dvě auta, devět spolčářů, jeden farář a 15 hodin cesty před námi. Takto na konci června začala naše cesta do Bulharska. Někteří si ji vybavují jen matně, jelikož usnuli v jedné zemi a probudili se v další, jiní (před kterými smekám klobouk) seděli za volantem a bezpečně nás dovezli do cíle. Úspěšně jsme projeli všechny hraniční kontroly, navštívili mnoho benzínek, rozloučili se se sluncem a zase ho přivítali, poslechli si v rádiu několik balkánských vypalovaček a zdárně dorazili do Kazanlaku (celý týden jsme pobývali v místním centru pro setkávání mládeže).

Věřte mi, že když vás po tak dlouhé cestě přivítají manželé Jelečkovi a jejich dva malí kluci, tak se i na Balkáně cítíte jako doma. Hned pár hodin po příjezdu jsme ještě vyjeli do hor Staré planiny podívat se na socialistický památník Buzludža (vypadající spíš jako chátrající UFO), od kterého se nám naskytl nádherný výhled na bulharskou krajinu pod námi. Také jsme společně s Jelečkovými podnikli menší túru, vyjeli na jeden den do Nesebaru užít si léto u moře, přesněji řečeno spálit si záda, uplavávat medúzám a najít se více než dosyta.

I přes všechny dechberoucí výhledy, teplo u moře a výlety zakončené výborným jídlem, pro mě byl nejsilnějším zážitkem den strávený ve Staré Zagoře. Cítím velkou vděčnost, že jsme aspoň na malou chvíli mohli společně přiložit ruku k Dílu. Velké D píší záměrně, jelikož pro toto místo je i rčení „práce jak na kostele“ slabé. Salesiáni zde budují centrum především pro romskou komunitu, jehož součástí je kostel, škola a ubytovací prostory pro dobrovolníky. Fungují doslova ze dne na den, protože nikdy neví, jestli budou mít dostatek financí k dalšímu budování. Po prohlídce prostorů nás Salesiáni vzali do romské čtvrti, abychom aspoň krátce viděli realitu života místních Romů. Den ve Staré Zagoře jsme zakončili východní bohoslužbou společně s romskými dětmi. Bylo krásné slyšet známé křesťanské písně přeložené do bulharštiny z úst romských dětí.

Na závěr chci poděkovat Salesiánům v Bulharsku za to, co dělají, a naší bandě za týden plný zážitků, hlášek a srandy.

Emma

Ruka pro život

Jsem velmi ráda, že o. Michal přijal pozvání od vedoucí sociálních služeb Ruky pro život k prohlídce Denního stacionáře a Domova pro osoby se zdravotním postižením, které naše farnost několik let pravidelně podporuje sbírkami, výtěžky z plesu a koncertů.

Letošní podzimní sbírka z 16. října byla použita na obnovu nevyhovujícího vybavení šaten. Díky farnímu společenství teď mají všichni nové (slečny červené a pánové modré) skříňky, označené svými fotografiemi, do kterých si mohou odkládat nejen oblečení a boty, ale také veškeré svoje poklady. Pro všechny je moc důležité, že mají „opravdu svoji“ skříňku a mohou si v ní nechat vše, co považují za nezbytné.

Při návštěvě jsem vnímala živý zájem a citlivé dotazy o. Michala ohledně celkového fungování zařízení a zejména pestré nabídky činností pro klienty.

Náš Honzík dochází do stacionáře na tři dopoledne v týdnu, velmi rád využívá možnosti ma-

lování, práce se dřevem, skládání puzzle a možnost kdykoliv tančit.

Možná jste si někteří všimli, že Hanku a Honzika už nevidáte v kostele tak často, jako dříve... Důvod je prostý, s přibývajícím věkem se základní onemocnění, chování a projevy související s jejich postižením spíše zhoršují, takže většinou neovládáme navštívit náš kostelíček všichni čtyři společně...

Hanička několik posledních let „bydlí“ od pondělí do pátku v Domově na Božetěchové. Jsem ráda, že tam má nejen svůj pokojíček, ale především vlídný a laskavý personál, který o ni přes týden pečuje. A pro mě s Pavlem je to obrovská pomoc a úleva. Veškeré výhody zařízení pro malý počet klientů si uvědomuji zvláště nyní v době, kdy se nejen v komunitě rodičů dětí s těžkým postižením diskutuje o článku „Kdo zabil Dorotu Š.“, který nedávno vyšel v Respektu a popisuje drsné zacházení s postiženými klienty v některých velkých ústavech. Proto jsem vděčná, že existuje Ruka pro život ☺.

Světlana Hrbková

Z farní knihovny

Richard Rohr: Božský tanec

Kdysi jsem tu napsal o jedné knize, že v touze by ji co nejvíce lidí znalo, jsem zakoupil čtyři výtisky a rozdál přátelům. Ještě když v Cestě pracovala paní Jitka, tak mi při řeči o knížce Božský tanec sdělila, že její přítel jich nakoupil šest kusů. Když jsem ji četl, chvíli jsem měl pocit, že čtu poezii, chvíli detektivku, chvíli sci-fi cestopis o cestě do středu vesmíru, kde najdu sám sebe, chvíli příručku Jak se naučit plavat.

Nemohu věci zásadně poznat, dokud jim nevěnuji zásadní respekt, dokud je nemiluji, než je uchopím svou myslí. To je jedna z mnoha vět, které jsem si v knize zatlhl. V prvních řádcích knihy Genesis, v příběhu o jablku, je skryto mnoho z lidského osudu. Utržením jablka poznání dobrého a zlého jsme byli uvrženi do svobody a vyhnáni z ráje jednoznačnosti. Paradoxem tohoto kroku je, že jednou z možností, jak naplnit získanou svobodu, je právě návrat k Bohu. O tom jsem tu už jednou psal.

Adam a Eva však utrhli jablko poznání, protože chtěli být jako Bůh, chtěli znát vše, rozpoznat dobré i zlé. Toto poznání je poznání majetnické, které si chce poznáný svět podrobit a vytváří lidi velice namyšlené a pyšné. Apoštol Pavel píše v 1. listu Korintským: *Poznání ovšem nadýmá, zatímco láska buduje*. Láska je Božským poznáním. Vytváří poznání pokorné a ne lakotné, buduje vztah a ne moc nad druhými. Příběhem o jablku se zabývá i Sváta Karásek v části písně Ženský ty jsou fajn:

*Tak se měli v Ráji radovat,
až je zlej had začal hecovat,
že prej by se moh člověk Bohem stát
to prej je moc fajnový.*

*Eva slyší to hadí šeptání,
utrhni si jabko, k čemu to váhání.
Trhá plod Božího poznání,
Adame dobré chutnání.*

*Adam si řek, zákaz zněl netrhat,
to utrhl Eva, mně se nic nemůže stát.
Jen si kousnul, vylez ze křoví,
bejt bohem to je fajnový.*

Knihy Richarda Rohra mají nálepku, že jsou o mužské spiritualitě. To však není pravda, jsou fajn i pro ženský.

Honza V.

Z farní ekonomické rady

Dřevo hřeje dvakrát

V zimě loňského roku jsme obdrželi výzvu odboru životního prostředí naší městské části, abychom provedli sanaci proschlých větví dvou vzrostlých stromů při ulici Prumperk na naší farní zahradě.

Důvodem bylo riziko pádu na projíždějící vozidla, nebo chodce.

Pokud se projdete po Prumperku kolem skautských kluboven, tak po levé ruce na hraně svahu uvidíte dva pořádné stromy. Jedním je ja-

vor, druhým lípa. Je to pořádných pár kubíků dřeva.

Tím, že jsou stromy vzrostlé, a ještě k tomu nahoře na svahu, museli jsme na prořez použít plošinu na nákladním autě. To nebyla jednoduchá věc, a navíc se ukázalo, že jsou stromy nahoře už docela proschlé. Dá se tedy očekávat, že tyto zásahy bude nutné provádět pravidelně. Po konzultaci a prověření OŽP nám tento vydal pod číslem jednacím MCBRMH/007656/22/2030/STPA povolení k jejich skácení.

No a teď, proč o tom píšu 😊: Vzhledem k tomu, jaký je v současné době enormní zájem o dřevo, napadlo nás nejdříve nabídnout možnost si tyto stromy pokácet a dřevo využít našim farníkům.

Kdo by měl zájem, může se mi do neděle 8. ledna 2023 ozvat na telefon 724 592 622, nebo na mail proks@pfm-group.cz a domluvíme se na termínu a podrobnostech.

Vzhledem k tomu, že jsou to vzrostlé stromy v zástavbě, prosím, aby se ozývali jen ti, kteří buď mají dostatek zkušeností s prací s motorovou pilou, nebo jsou schopni si zajistit kvalifikovanou osobu, která jim kácení provede. Kácení je nutno provést kdykoli do konce vegetačního klidu, tedy do 31. 3. 2023.

Říká se, že dřevo prý hřeje dvakrát. Jednou, když se kácí a podruhé v kamnech. Kdo se tedy chce ohřát, ozvěte se.

Petr Prokůš za FER

-----Povídka-----

Radost

Vladka má půlhodinku bez povinností. Potřebuje si vydechnout a načerpat sílu na další pouť dnešním dnem. Chce, alespoň na chvíli, uniknout umoulanému všednodennímu života běhu. Otevřela tedy svůj Facebook a prochází nabízené příspěvky.

Zdenka L.

Spolužačka z gymplu, učitelka. Pět velmi vydařených fotografií z romantického výletu s přítelem, Praha. Minulý týden spolu „in love“ na relaxačním prodlouženém víkendů v Luhačovi-

cích, osm fotografií. Dvakrát selfie od Mumlavského vodopádu, Krkonoše, sluncem zalitý, barvami hýřící, podzimní den, polibek, hromada srdíček. Zdence to mimořádně sluší, od gymnaziálních studií se téměř nezměnila, dokonce teď vypadá ještě lépe. Sluší jim to oběma.

Vladka zná příběh na pozadí té romantiky a strašně jí celé to drama se šťastným koncem dojmá. Příběh o velké lásce, kruté zradě, zoufalství, ženské statečnosti a neuvěřitelné síle. A nyní, namísto blbce, chrabrý princ, sportovec. Slzy Vladce tečou velké jako hrachy, jako perly.

Věra S.

Taky spolůžačka z gymplu. Je stále okouzlující, havraní vlasy, dlouhé až do pasu, hladká pleť a svůdný pohled. Kariéru vybudovala solidně od píky až k primariátu na vyhlášené chirurgii Krajské nemocnice. Taky na tom od gymplu soustavně a tvrdě dřela, stejně jako na své postavě. Nyní dítě s adekvátním mužem, v domě na úchvatném místě, dokonalý design. Je šťastná, věci drží pevně v rukou. Pro radost si splnila svůj sen a pořídila dva černé plnokrevníky. Uhání krajinou. Fotografií přiměřeně, všechny vystižené.

Vladku fascinuje rozhodnost, cílevědomost, přímost a neochvějná Věřina jistota ve všem, do čeho se pustí. Pochybnostmi tato žena nikdy netrpěla, zmatek a zoufalství nezná. Hrdost a zdravé sebevědomí ji vždycky nesou. Díky tomu taky krajinou uhání. Neplouží se po bahnitě, křivolaké stezce jako Vladka, která si právě všimla mastné skvrny na dřínách a uvědomila si, že se dnes ani včera nenalíčila. Taky fakt dlouho nebyla ve Sportareálu Družstevní, ačkoli má permanentku. Tak akorát chodí bloudit po Babě, což snad ani nelze považovat za pohyb, rozhodně ne tedy jakkoli efektivní. A profesně? No tak to nad sebou Vladka jen s posměškem zakroutila hlavou.

Julie R.

Znají se z fakulty. Přestože Julie pracuje 12 i více hodin denně, je stále svěží, cvičí jógu, miluje běh, prostě pohyb, tak přirozený, jako Julie sama. Julie se po práci vždycky těší domů na manžela a jejich dvě dcerky. Hanička a Emilka

jsou nesmírně bystré, inteligentní, vzdělané, ale hlavně půvabné, talentované a tvůrčí. Julie s manželem, též velmi vytíženým, si na holčičky vždycky vyhradí dostatek času, který společně tráví kvalitně. Haničku s Emilkou vychovávají respektujícím, multikulturním způsobem. Zapojují je proto do všeho, co jim připadá pro život důležité. Umožní jim intenzivně si to prožít, zvnitřnit a postupně tak svobodně zvolit cestu životem, která bude osobitě jejich. Že tomu tak skutečně je, je patrné ze série fotografií z „on the road“ prázdnin po Evropě, zastavili se i v Compostele. Tanec, hudba, zpěv jsou samozřejmostí, stejně jako ostatní kulturní život, který zájádají čerstvou zeleninou a kvalitními potravinami z bioprodukce.

Vladka jenom unaveně vytáhla krabičku cigaret a rychle zaplašila děsivou představu vlastní rodiny, kterák vyráží dál než do Jeseníků. „Do foťáku se ty naše děcka nikdy takhle neusmějou, bulguru by se ani nedotkly, tvořit nebudou, to je jasný, na to už nemám nervy. Budou tak leda řvát na hřišti mezi garážema. Obejmu je, i si s nima povídám, někdy, to jo. Taky je ale často pěkně seřvu. Aspoň na Pilates bych mohla příští týden na tu Družstevní zajít, stačí jen večer trochu chtít a přemoci lenost,“ uvažuje Vladka.

Karla F.

Znají se přes Filipa, manželova blízkého kamaráda. Karla miluje čtení odjakživa. Neunikne jí jediný titul, který stojí za to číst. Vybírá si pečlivě, nechce plýtvat svým drahocenným časem. Každý titul je provázen uměleckou fotografií.

Vladka taky nechce plýtvat. Škoda, že se přesto na vybrané a opravdu kvalitní knihy na jejím nočním stolku jen práší...

Tereza M.

Jejich cesty se protnuly v práci. Terka miluje jídlo, přesto nemá ani deko navíc. Přípravuje vynikající „raw“ stravu, nejen pro sebe, ale i pro přátele. Jinak by jíst už ani nemohla. Všechno vypadá i chutná báječně, to může Vladka dosvědčit. Terka zpracuje všechno, co vypěstuje na zahrádě, kde tráví každou volnou chvíli, když tedy právě není na expedici v horách. Všechny ty zdravé lahůdky vznikají jaksi

mimoděk, Terka je totiž Vladčina nadřizená, řídí 50 lidí. 5 fotografií „raw“ vánočního cukroví. Sliny se sbíhají.

„Rohlíku ani jiného bílého pečiva či podobného balastu s vysokým glykemickým indexem se už ani nedotknu,“ rozhodla se Vladka okamžitě. „A krásně zhubnu a budu vitální, no co, vždyť než se narodil Petr, tak to šlo,“ nereálně fantazíruje Vladka.

Jitka K.

Znají se z farnosti. Jitka vždycky chtěla velkou rodinu, páté dítě tedy uvítala s otevřenou náručí. Každému z dětí vede deník, kam, kromě situačních fotografií z přelomových okamžiků jejich života, zapisuje i jejich roztomilé a legrační výroky. Děti dělají všechno s ní, ledacos se nepodaří, ale zasmějí se tomu. Ledacos se ale i podaří, a to je pak paráda. Radost z mateřství. Jitka se za ničím nežene, děti jsou jí bezednou studnicí, zcela jí naplňují, poznává skrze ně sebe i pravdu o životě. Sluší jí to i v šatech, které spíchla s dětmi po návratu z lesní školky. Nepořádek jí nevádí, je to nekonečný zdroj bezva nápadů pro další tvoření s dětmi. Nepořádek nevádí ani manželovi, prostě žijí, jak život přichází. Děti jsou svobodné a šťastné, přitom disciplinované, samostatné a slušné. Jitka se usmívá a je klidná. Jitka si umí poradit s každým vzteklounem, nejen vlastním. Dokáže se totiž napojit na osobnost každého z dětí. Vychovává s porozuměním, bez křiku a násilí. No ale hlavně, za své děti se modlí! Tím to je, je napojena na Pána a Pán jí i rodině žehná. 3 fotografie, děti vystřihují sněhové vločky, nádhera.

„Trochu se uklidnim leda, pokud jsem aspoň den zcela bez dětí. S dětmi řvu a často si nevím rady. Nelepší se to ani, když už docela odrostly. A to jsem dlouholetou členkou Modliteb matek, modlim se asi nějak blbě, nebo co,“ kroutí hlavou Vladka.

Kristýna L.

Znají se už od vysoké. Kristýna píše podnětně. Své rozsáhlé humanitní vzdělání nadále rozvíjí, běh světa a jeho problémy jí rozhodně nejsou lhostejné. Pečlivě cituje své zdroje, kterých je opravdu hodně a jsou ověřené, věrohodné. Přispívá často. Vyjadřuje se skoro ke všemu, co

hýbe světem – k válce na Ukrajině, jejím uprchlíkům, ke stavu vztahů ve společnosti, v církvi, ke stavu planety a klimatu. Vše v širokých souvislostech, opřeno o relevantní data, žádný komentář ji nezaskočí nepřipravenou, reaguje téměř okamžitě. 2 fotografie z poslední konference, mnoho odkazů.

„Kdyby jí nebylo, nevím, co se děje za rohem naší ulice, ach jo, naposledy jsem si osobně rozšířila obzor časopisem Echo 24 v létě, teď je prosinec...“ rozvzpomíná se Vladka.

Šárka N.

Je sousedka. Intenzivně žije pro naši městskou část. Není jí prostě jedno, jak to vypadá, jak tu žijeme a budeme žít. Šárka zná územní plán, sleduje vývoj jeho změn, chodí na jednání zastupitelstva, neunikne jí jediný radniční počín („levárníčka“). Zná tu každý kout, zná sousedy a oni znají ji. Zajímá se. Nasazuje se, aby to tu všechno neskončilo zalito betonem pod parkovacími místy. Zeleň i díky ní prospívá. Informuje, iniciuje, burcuje, sepisuje petice, sbírá podpisy, stmeluje. Čelí bezohledné, vypočítavé devastaci naší městské části. 10 fotografií z několika lokalit, které čeká zničující dávka betonu, pokud něco neuděláme!

Vladka je jí vděčná, opravdu. Sama se nezmůže na nic. Tak to Šárce aspoň podepíše, i když ne vždy všemu úplně rozumí a vlastně nedokáže posoudit, co a kde je pravda, co je dobré. Vlastní názor a náhled nemá z čeho uvařit. Tiše si připouští, že se jí ten starosta zdá jako docela dobrý chlap. Navíc nechal udělat hřiště mezi garážema. To rodina intenzivně využívá a tam je teda taky beton, pod tím, i se kácelo. No, Vladka jde radši dál.

Jennifer A.

Zná ji z filmů. 53 let. Její poslední fotky jsou dech beroucí. Dokonalá krása ženského těla, novodobá Venuše. Botticelli by ji ani neuměl zachytit.

Vladka je tou krásou úplně uhranutá.

Půlhodinka se chýlí ke konci. Unikla Vladka všednodennosti? Neunikla. A k tomu se jí před očima nezadržitelně vytváří barvitý obraz všestranné ženy, krásné ve všech aspektech. Vladka ví, že Facebook není realita, jsou tam jen její výseky. Snaží se proto obraz té ženy

zaplášt a vybavit si své vlastní přednosti. Přesto pociťuje frustraci. Frustraci, že není „tou“ ženou, natož, aby ji čímkoli být jen připomínala. Vladka si bolestně uvědomuje, že na Facebook nemá čím přispět.

Ke svému konci se chýlí i Advent. Vladka tápe. Stále nemůže přijít na způsob, jak připravit své srdce na Vánoce. Jak proniknout k jejich smyslu a nalézt, v čem spočívá ona opravdová radost. Vánoce jinak Vladka připravit umí. Umí zajistit úklid bytu. Dárky umí nejen dobře vybrat a koupit, ale i vymyslet, co mají koupit bezradní dárci v rodině. Umí vyzdobit byt. Umí připravit dobré jídlo. Umí společně s mužem vypracovat podrobnou návštěvní logistiku. Radost z toho ale nemá. Rok od roku jí to celé o něco víc připadá jako šaškárna, navíc vysilující.

A už je to tu, končí Štědrovečerní dětská mše. Děti na Vladku naléhají, ať si pospíší, hlavně ať se s nikým nevybavuje, jako vždycky. Vladka přesto ještě zašla k Betlému.

„Jsem tu, Pane. Přišla jsem však nepřipravená a tak ani nic nenesu. Dary došly, nejsou, nemám. Jsem tu vlastně náhodou. Víím, že jsi tu, ale necítím tě,“ šeptá Vladka.

„Vítej, milá Vladko, ty nepřipravená. Jsem rád, že ses přesto stavila. Událost pro Facebook to sice není, Facebook však pomine. Já nepominu, jsem, který jsem. Spochiň chvilku a dovolíš-li, rád bych tě doprovodil domů, či kamkoli půjdeš. Třeba ti to udělá radost,“ usmálo se dítě v jeslích.

napsala Klára Dlabáčková

Gustovo okénko

V minulém Rožni jsem vzpomněl na poslední dny života mého bratra. A v tento radostný vánoční čas vám předkládám veselou historku o počátku směřování Lubora ke kněžství: Asi jako pětiletý se vrátil s babičkou ze své první zádušní mše. A zřejmě byl fascinován, protože šel hned, jak pravil, „sloužit šmu“. Na štoklátko si položil 2 polínka jako svíčky, doprostřed kříž a pak po pokleknutí pronesl: „Pane Ježíši, ty krásný dobrý partyzáne.“

A nyní vážná myšlenka, kterou jsem našel v bratrově pozůstalosti a která je aktuální snad denně: Bylo by tragické, kdybychom prožívali úžas a zapálení srdce u televize nad výkonem nějakého sportovce a přitom bychom v neděli prožívali nudu a prázdnotu při účasti na mši svaté a po skončení Kristovy oběti a zpřítomnění Jeho Vzkříšení bychom si v duchu řekli, že to máme za sebou a máme na týden pokoj. Naopak, vnímejme srdcem nevyčerpatelný vnitřní obsah mše svaté a budeme šťastní!
(text zkrácen s tichým souhlasem bratra)

A.D.

Vánoce.

Slovo opředené kouzlem dětství.

Čas krátících se dní a prodlužujících se večerů.

Čas očekávání a snění o pokoji.

Čas dárků a rodinné blízkosti.

Čas lásky, pokoje a radosti dětí.

Vánoce.

Chvilce úžasu nad tím,

že Bůh dává člověku to nejcennější, co má.

Doba, kdy je nám zvěstováno:

„Sláva na výsostech Bohu

a na zemi pokoj lidem;

v nich má Bůh zalíbení.“

Bůh má zalíbení ve všem,

čím napodobujeme jeho štědrost a lásku.

Přeji nám všem, a to nejen o Vánocích,
prožití hluboké radosti z doteku nebe.

+ Vojtěch Čihel

Brno, Vánoce 2022

Cesta za hvězdou

Začínám toho mít dost. Ta cesta se zdá nekonečná. Už je to téměř rok, co jsme se na ni vydali. Mám svého pána rád, platí taky velmi štědře, jen mám někdy starosti, jestli jej jeho velká moudrost a učinnost nepřipravuje o rozum. Když před rokem přišel se zprávou, že se na obloze objevilo znamení, které ukazuje na příchod Mesiáše, krále celého světa, nijak mě to nezneklidnilo. Nebylo to poprvé, co pán z hvězd vyčetl něco, na co můj rozum nestačil. Jenže když se ještě se svými dvěma přáteli podobného založení rozhodl onoho Mesiáše vyhledat, to už byla jiná věc. A to jsem vůbec netušil, co takové putování bude obnášet. Společně se sluhy zmíněných dvou pánů a dalším doprovodem to znamenalo každý večer vše nachystat na noc, ráno zase sbalit, zajišťovat potraviny a vodu pro lidi i zvířata. A to po celou cestu, která často vedla pouští a místy, kde nerostla ani travička a nežila živá duše. Rok na takovéto cestě a jediným ukazatelem byla hvězda. Ano, hvězda. Prý nás bezpečně dovede k onomu králi. Vždycky, když jsem se na ni podíval, zdálo se mi, že je pořád stejná a vůbec se nehýbe. Kdo ví, k jakému konci dojdeme. Možná zahyneme na poušti všichni a hvězda si bude dál vesele svítit. Teď však jsou zprávy přece jen radostnější, protože se zase objevila civilizace. To území, kam jsme vjeli, se jmenuje Galilea, a je pod římskou nadvládou, přestože to původně bylo království domorodých Židů. Moudří pánové říkají, že už je to kousek. Jenže podobná slova slycháváme s ostatními sluhy celou cestu. Uvidíme, co přinese zítřek.

Velká radost. Jsme v hlavním městě království Judea a zdá se, že cíl je na dosah. Večer nebylo třeba stavět stany, ale ubytování bylo v poměrně luxusním hostinci (peníze tedy našim pánům rozhodně nedocházejí). Město, jehož jméno je Jeruzalém, vypadá i za svitu hvězd velmi krásně. Zvlášť chrám a královský palác. Tam sídlí místní panovník Herodes a zítra po ránu k němu máme být uvedeni. Zřejmě je ten narozený Mesiáš jeho syn. Večer jsem si u stolu v hostinci přisedl k jednomu domorodci a vyptával se jej na krále a poměry ve městě. Ukázalo se, že pracuje přímo v královském paláci. Když ale slyšel, že jdeme ráno k Herodovi hledat nově narozeného krále a Mesiáše, úplně zbledl. Začal pak mluvit o zajímavých věcech. Jeho pán je prý mocný panovník, to ano, ale vůbec není ze Židů. Je z Idumeje a vládne s podporou římské říše, která jej potvrdila za krále. Snaží se zavděčit židům, postavil nádherný chrám i spoustu dalších staveb. Ale je žárlivý na kohokoliv, kdo by jej mohl ohrozit v jeho panování. Nechal dokonce zabít svou ženu a její dva syny. Ano, právě v tomto roce přišli dva jeho synové o život na popravišti. Nechává zabít každého, o kom se doslechne, že nesouhlasí s jeho činy nebo se snaží zpochybnit jeho právo vládnout. Pak začal prosit, abych přemluvil svého pána a jeho druhy, aby se vyhnuli královskému paláci. Pokud mu prý řeknou, že hledají Mesiáše, nového krále Izraele, budou v ohrožení i jejich životy. Nehledě na to, že vypukne pátrání po novém králi a začne další masakr. Se svým novým přítelem jsem se poté rozloučil a velmi zneklidněný se pokoušel usnout. Dožijeme se zítřejšího večera?

Jsme na cestě do Betléma. Včerejší den byl úžasný. Snažil jsem se ráno svému pánovi předat informace od svého známého, ale on na ně vůbec nedbal. S velkým strachem jsem vstupoval spolu s ostatními do Herodova paláce. Kdyby šlo po cestě někde uprchnout, udělal bych to. Jenže vzdálenost od hostince k Herodovi byla příliš krátká. Strach však brzy ustoupil. Ten skvostný palác a pak samotný Herodes. Nikdy jsem nepotkal tak vznešeného a vlídného panovníka. Můj včerejší přítel má o něm zřejmě zkreslené představy. Ani náznak toho, že by se rozcítil, když mu naši pánové řekli, že hledají Mesiáše. Naopak, nechal zavolat učence, aby ze starých svitků vyčetli, kde konkrétně se má Mesiáš narodit. Když po nějakém čase, který jsme strávili u velkolepé hostiny, si nás opět nechal zavolat, tak nám jeho moudří sdělili, že máme jít do města Betléma, neboť ten nově narozený král se má narodit právě tam. Nejprve jsem se

vydělil při představě, že se musíme zase vydat na cestu, ale vzápětí se ukázalo, že Betlém je jen asi dvě hodiny cesty od Jeruzaléma. Než se s námi Herodes rozloučil, tak nás ještě poprosil, abychom se na zpáteční cestě opět zastavili u něj a řekli mu, kdo a kde je ten narozený židovský král, protože i on se mu chce jít poklonit. Báječný člověk. Určitě je radost mít tak vznešeného, mocného a zároveň laskavého krále jako je Herodes. Těším se, že jej na zpáteční cestě zase uvidím. Jaký bude ten nový král, jaký bude jeho betlémský palác? Už se nemůžu dočkat.

Šok a zklamání, jinak se to asi nedá nazvat. Cesta do Betléma uběhla bez velkého vzrušení. Samo město rozhodně postrádá velkolepost Jeruzaléma, ale při naší dlouhé cestě jsem viděl mnohem horší místa. Historicky je to pro Židy významné místo, protože odsud pocházel nejslavnější král v jejich dějinách, David. Jenže když nás hvězda zavedla do jedné uličky, zůstali jsme stát před malým domkem, který podle vzhledu musel patřit největší chudině. Čekal jsem pokračování do některé lepší části města, ale pánové rozhodli, že to místo je právě tady. Zasklepalí a z domu vyšla nějaká chudá židovka s děckem a její manžel. Dítě krásné, což o to, ale tohle má být Mesiáš? Král Izraele a zachránce celého světa? Naši páni se zřejmě definitivně zbláznili. Navíc všechny ty drahocenné dary, které jsme se svými druhy museli po celou cestu chránit, odevzdali právě jim. Dobře jsem se díval, jak tatíčkovi chtivě zasvítily oči, když před ním otevírali truhlu plnou zlata, nejvzácnějšího kadidla a drahocenné myrhy. Za ty dary si klidně mohou koupit celý Betlém! Nedalo se očekávat, že nás pozvou na jídlo do své chatrče, kam se sotva vešla jejich rodina. Sice se ukláněli a děkovali, jenže kdo by neděkoval za takový dar? Nocleh jsme tedy museli opět hledat v hostinci, a to o hodně horším než v Jeruzalémě. Celou noc jsem nespal, jak se mnou lomcoval vztek a zklamání. Za celý život si nepřijdu na tolik peněz, jako ti trhani v jednom okamžiku. To se Herodes podiví, až mu dáme zprávu o takovém králi.

Jsem na cestě do Jeruzaléma. Opustil jsem svého pána i jeho druhy. Jejich vrtochy totiž dosáhly hranice snesitelnosti. Ráno, kdy už jsem se těšil do Jeruzaléma, nám bylo sděleno, že měli v noci vidění anděla a ten jim nařídil, aby se zpátky nevraceli stejnou cestou, tedy přes hlavní město. Kdo to teď Herodovi vyřídí? Půjdu a řeknu mu to sám, třeba za tu informaci dobře zaplatí. Zároveň pozná, že se nemá čeho bát. Z toho děčka rozhodně žádný král nevyroste. Najdu v krčmě svého přítele a poprosím jej, ať mi zjedná přístup ke králi. A třeba budu moci zůstat v jeho službách někde v paláci. Když ne tam, tak třeba ve stráži či vojsku. Herodes je opravdový pán a ne můj bývalý pošetilý zaměstnavatel, který rozdává zlato kolem sebe chudině. Ani žádné chudásovo dítě, které bude rádo, když se dožije dospělosti. Mesiáš? Ne-smysl. Hlupáci, koho hledají? Na koho čekají? Jestli je může někdo zachránit, je to jedině Herodes.

Bylo tu pravé světlo, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo do světa. Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. (Jan 1, 9-11)

Koutek pro děti

Milé děti, vážení čtenáři,

o Vánocích je všude kolem nás vidět mimo jiné plno betlémů a betlémků. Málokterý z nich je asi nějak historicky přesný. Někde je Svatá rodina v chaloupce, někde ve

stáji a jinde zase v jeskyni. Občas jsou kolem chaloupky, u jiného betléma zase louky, lesy a skály. A lidé spěchající poklonit se Králi bývají také různí - od kluků a holek v lidovém kroji, přes různé řemeslníky a krále až po celou řadu různých zvířátek.

Ano, málokterý z betlémků se aspoň trochu blíží tomu, jak to tenkrát opravdu vypadalo, ale to vůbec nevadí. Protože právě to, jak je každý betlémek jiný, nám připomíná, že Pán Ježíš se narodil pro úplně každého z nás. U betléma vídáme chudé i bohaté, kluky, holky, nemocné, šikovné a talentované, i ty, co přicházejí s prázdnými rukama. Mohli bychom tam vidět i sebe sama s tím, co máme a umíme. Mohli bychom tam taky vidět spolužáky, kteří do kostela nechodí, hlučné sousedy, protivného šéfa, přísnou paní učitelku. Mohli bychom tam vidět i lidi z Ukrajiny a dokonce i z Ruska. Pán Ježíš se totiž opravdu narodil pro každého z nás, aby nám všem dal naději a šanci na věčný život.

Přeji vám všem Vánoce plné míru, radosti, vlídnosti a tolerance. Zkuste třeba využít některou z vánočních návštěv k tomu, abyste zjistili, jak prožívají Vánoce (např. Štědrý den) ostatní. Jak je prožívají vaši kamarádi? Jaké zvyky doma mají? Jak prožívala Vánoce vaše babička, když byla malá? A děda?

Terka

PF 2023

Rád bych Vám popřál do nového roku radost orámovanou vděčností.

Apoštol Pavel kdysi křesťanům v Galácii napsal,
že jsou děti Boží a dědicové zaslíbení.

Děti se umějí radovat z maličkostí,
proto jsou pro nás dospělé tak fascinující.
Zvyknout si děkovat za to, co máme, je cesta k duchovnímu blahobytu.
Zlodějem radosti jsou naše strachy a obavy.

Do banky ve Švýcarsku přijde muž a u přepážky šeptá:
„Chtěl bych si u vás uložit sedm milionů dolarů, které jsem zdědil.“
Pracovník banky se na něj soucítěně podívá a říká:
„Ale pane, můžete mluvit nahlas. Tady se za chudobu nikdo nestydí.“

Nestydíme se v novém roce za Boží dědictví,
které se v tomto světě může jevit jako chudoba,
ale ve skutečnosti je devízou,
která z nás dělá lidi svobodné, a nikoliv otroky.

+ Pavel Konzbul

Pavel Konzbul
biskup brněnský

kurz
**Manželské
večery**

Investice do vztahu se vyplatí!

26. 1. Vybudovat pevné základy
2. 2. Umění komunikace
9. 2. Řešení konfliktů
23. 2. Síla odpuštění

2. 3. Rodiče a rodiče partnera
9. 3. Dobrý sex
23. 3. Láska v akci
30. 3. Párty Manželských večerů

**rozhovor jen ve dvou
večeře při svíčkách
praktické prezentace
příjemná atmosféra**

Jádrum večera je diskuse k tématu pouze vás dvou. Příjemná hudba zajistí soukromí u stolků pro dva. S dobrou večeří a kávou při svíčkách, se budete cítit jako na rande. Série osmi témat kurzů vychází z křesťanských principů a je určena pro každý pár v dlouhodobém vztahu.

Kurz vznikl v Anglii a dnes už probíhá ve 120 zemích světa. V ČR se pořádá od roku 2004.

Začínáme ve čtvrtek **26. 1. 2023 od 18.30 do 21.15**

Svatovavřínecký dvůr, Palackého nám. 9, Brno - Řečkovice

4 000 Kč. za pár - reálná cena, 3 500 Kč. - dotovaná cena farnosti
(uhradte dle svých možností)

Příhlášky pošlete na adresu: manzelske.vecery.reckovice@email.cz

Projekt je pořádán a podporován římskokatolickou farností Brno - Řečkovice

www.manzelskevecery.cz

Pořad bohoslužeb do 1. neděle postní

26.12.	Ne	sv. Štěpána	7:15	za manžela, bratra, oboje rodiče a živou rodinu
			8:30	za nemocného bratra
			10:00	za zemělé rodiče, prarodiče, bratra, manžela a syna
30.12.	Pá	sv. Rodina	18:00	na úmysly dárců
31.12.	So	sv. Silvestr I.	17:00	na poděkování za Boží pomoc a ochranu v uplynulém roce
1.1.	Ne	slavnost Matky Boží	8:00	za farní společenství
		Panny Marie (Nový Rok)	10:00	za maminku Ludmilu a zemělého tatínka Oldřicha
2.1.	Po		18:00	za zemělou Miladu Ambrožovou a živou a zemělou rodinu
4.1.	St		18:00	na poděkování
5.1.	Čt		7:00	za kněze, nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
6.1.	Pá	slavnost Zjevení Páně	18:00	za nemocné
7.1.	So		7:00	za zemělého manžela, oboje rodiče a živou rodinu
8.1.	Ne	Křtu Páně	7:15	za zemělého tatínka, maminku a živou rodinu
			8:30	na poděkování a Boží pozhnání pro celou rodinu
			10:00	za farní společenství
9.1.	Po		18:00	na úmysly dárců
11.1.	St		18:00	na úmysl dárců
12.1.	Čt		7:00	za nenarozené děti a jejich rodiče
13.1.	Pá		18:00	za zemělého Jana Hořinka, manželku Marii a neteř Vladislavu
14.1.	So		7:00	na poděkování s prosbou o Boží pozhnání a dary Ducha Svatého a za živou a zemělou rodinu
15.1.	Ne	2. neděle v mezidobí	7:15	za farní společenství
			8:30	za zemělého Štěpána Konupčika a celou rodinu
			10:00	za zemělé rodiče Suchých a Drábkovy a živou rodinu Suchou
16.1.	Po		18:00	za zemělou Hildegardu Korzerovou
18.1.	St	P. Maria, Matka jednoty křesťanů	18:00	za Boží pozhnání a dary Ducha Svatého pro rodinu Renátovu
19.1.	Čt		7:00	za seniory naší farnosti
20.1.	Pá		18:00	za zemělého manžela a oboje rodiče
21.1.	So		7:00	na poděkování za dar života s prosbou o dary Ducha Svatého
22.1.	Ne	3. neděle v mezidobí	7:15	za živou a zemělou rodinu
			8:30	za farní společenství
			10:00	za pozhnání pro rodinu Němečkovu
23.1.	Po		18:00	za milost obrácení pro tatínka
25.1.	St		18:00	prosíme o dar víry pro děti a za živou a zemělou rodinu Novákovu a Němcovu
26.1.	Čt		7:00	za zemělou sestru Věru Kašparovou a prosba o dary Ducha Svatého pro živou rodinu
27.1.	Pá		18:00	za zemělého otce Jana Pavlu a celou živou rodinu
28.1.	So		7:00	za zemělé - zvláště ty, kteří nás opustili v tomto měsíci
29.1.	Ne	4. neděle v mezidobí	7:15	za farní společenství
			8:30	za zemělé rodiče Haklovy, zemělé prarodiče z obou stran a živou rodinu
			10:00	na poděkování za uzdravení z nemoci, za živou a zemělou rodinu
30.1.	Po		18:00	na poděkování za maminku a za zemělou rodinu a duše v očistci
1.2.	St		18:00	na úmysl dárců
2.2.	Čt	Uvedení Páně do chrámu	7:00	za kněze, nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
			18:00	za rodiče Dvořákovy, manžela a rodinu Škarkovu a duše v očistci
3.2.	Pá	sv. Blažej	18:00	za zemělého Josefa Burdu a Marii Vachovou a duše v očistci
4.2.	So		7:00	za zemělého P. Bedřicha Provazníka, Bohuslava Navrátila, manželku Boženu a její rodiče

5.2.	Ne	5. neděle v mezidobí	7:15	za zemřelého manžela Antonína, za živou a zemřelou rodinu Tomáškovu a Kazdovu
			8:30	za zemřelého Jiřího Milara, dvoje rodiče, sestru Bohuslavu a Boží pomoc a ochranu pro děti a vnoučata
			10:00	za farní společenství
6.2.	Po		18:00	za dar zdraví pro Veroniku
8.2.	St		18:00	na úmysl dárce
9.2.	Čt		7:00	za nenarozené děti a jejich rodiče
10.2.	Pá		18:00	za zemřelou a živou rodinu Radiměřovu
11.2.	So	P. Maria Lurdská	7:00	na poděkování za dar života s prosbou o dary Ducha Svatého pro celou rodinu
12.2.	Ne	6. neděle v mezidobí	7:15	za farní společenství
			8:30	za nemocné, kteří přijmou pomazání nemocných
			10:00	za zemřelé rodiče z obou stran, P. Ivana Pešu a živou rodinu Trnkovu a Černých
13.2.	Po		18:00	na úmysly dárců
15.2.	St		18:00	na úmysl dárce
16.2.	Čt		7:00	za seniory naší farnosti
17.2.	Pá		18:00	na poděkování za 55 let společného života spolu se sestrou a jejím manželem
18.2.	So		7:00	na úmysl dárce
19.2.	Ne	7. neděle v mezidobí	7:15	za živou a zemřelou rodinu
			8:30	za farní společenství
			10:00	za Magdalenu a Marii Ostrou, živou a zemřelou rodinu Ostrou, Bílkovu a Prchalovu
20.2.	Po		18:00	za zemřelou manželku Marii a rodiče a prarodiče
22.2.	St	Popeleční středa	7:00	na úmysl dárce
			18:00	na poděkování za dar života pro dceru a dary Ducha Svatého pro celou rodinu
23.2.	Čt		7:00	na úmysl dárce
24.2.	Pá		18:00	za skauty
25.2.	So		7:00	za zemřelé - zvláště ty, kteří nás v tomto měsíci opustili
26.2.	Ne	1. neděle postní	7:15	za farní společenství
			8:30	na poděkování za dar života
			10:00	na poděkování za 20 let života s prosbou o Boží požehnání a plnost darů Ducha Svatého

Pozapomenutý recept pro všechny a na celý rok

Vezme se 12 měsíců.

Pořádně se očistí od všeho škarohlídství, chamtivosti, puntičkářství a strachu.

Každý měsíc se rozkrájí podle potřeby na 28, 30 nebo 31 dílů, aby bylo na každý den.

Potom se upravuje takto:

Vezme se jeden díl práce, jeden díl odpočinku, jeden díl zábavy, kultury a sportu, a vše se spojí myšlenkou na Boha.

Okoření se vtipně dobrou náladou a humorem.

Přidají se tři vrchovaté lžíce optimismu, pořádná porce důvěry v Boha, čajová lžička snášenlivosti a špetka taktu, a vše se bohatě zalije láskou!

Takto připravené se ozdobí kytičkou pozornosti.

Servíruje se s milým úsměvem a se slovem vonícím přátelstvím.

Nejlépe právě teď, k Vánocům!